

Fasıl

– HayrettinYazcı · 20 Temmuz 2010

Zannetme ki ben hala, Kerem'de, Aslı'dayım ,
Geçti öğrenme demi, anlama faslındayım...

Seherlerle sarhoştum, bir fay geçti gönlümden !
Aşkın alfabesini, okudum yedi dilden...

Derde derman isterken, derdim çok yavuz şimdi ;
Bu yönsüzlük demidir, olmaz kılavuz şimdi...

Meğer gördüklerimiz, yalanmış onca camdan ;
Düştüm ayaklarıma, sıyrılarak aynamdan !...

Bir duraksız kuş gibi, hiçbir dala konmuyor,
Ne yana çıksa yolum, gönlümüz avunmuyor...

Aldırısam da ne çare, sebebe ve günaha ,
Sonunda yollarımız, düğümlenir bir ah'a !...

Kimine yıldırımdır, kimine yollar yengeç ;
Marifet o ki derler; elsiz ve ayaksız geç...

N'olur karanlığa kal, görme sen ahvalimi ,
Kırılırken kapılar, arzetmeden halimi !...

Hem süzmeden ye derler, balları peteğiyle,
Güneş arzı endamda, ışıklı eteğiyle ...

Gün ağarmada şimdi göğsünü gere gere ;
İnsan bazen kör olur, gerçeği göre göre !

Bulunsa da fenerin, her karanlıkta yakma ;
Bir nefesliktir hayat, uzun çek ve bırakma !

Güneş sarı saçıyla kayarken dizlerimden,
İki damla yaş olup, döküldün gözlerimden ...